

วัดทุ่งผุ่

วัดทุ่งผุ่สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๐๐ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ วิหารวัดทุ่งผุ่มีลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นโดยเฉพาะในเขตอำเภอวังเหนือ สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ.๒๔๐๐ ถึงปัจจุบันมีการบูรณปฏิสังขรณ์ ๓ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๐๕ และการบูรณะครั้งที่ ๒ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ โดยพระอธิการศรีวงศ์ อภิวิมลโณ เป็นเจ้าอาวาสและนายปั่น ผ่องใส เป็นไวยาวัจกรณ์ สำหรับการบูรณะในครั้งนี้ ได้มีการเปลี่ยนหลังคาวิหาร จากแป้นเกล็ดเป็นกระเบื้องลอนคู่เล็ก ฉาบผนังด้านนอกและเทพื้นภายในพระอุโบสถ ซึ่งยังคงรักษาลักษณะวิหารที่มีมาแต่เดิมเอาไว้ สำหรับการบูรณะครั้งที่ ๓ เนื่องจากมีสาเหตุเกิดจากพายุลูกเห็บ ทำให้กระเบื้องหลังคาแตกเสียหาย ท่านเจ้าอาวาสและคณะกรรมการวัด จึงได้ทำการบูรณะ โดยได้ เปลี่ยนหลังคาที่มุงกระเบื้องลอนคู่กลับมามุงด้วยแป้นเกล็ดดั้งเดิม และได้ทาสีหน้าต่าง ประตู และและหน้าบันวิหาร โดยยึดรูปแบบเดิมเอาไว้ให้มากที่สุด

สำหรับภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นผลงานของท่านหลวงพ่อดำป้อ ศิลปินเอกของอำเภอวังเหนือในอดีต ท่านได้วาดเล่าเรื่องราววรรณกรรมในพระพุทธศาสนา เรื่องพุทธประวัติ เรื่อง พระเวสสันดร และเรื่องหงส์หิน ลักษณะการวาดรูปใช้เทคนิควาดสีฝุ่นที่ได้จากธรรมชาติ ซึ่งเป็นเทคนิคเดียวกันกับภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดบ้านก่อ จุดเด่นของงานท่านหลวงพ่อดำป้อ คือ ท่านได้สอดแทรกวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น เช่น การกินข้าวด้วยขันโตก ลักษณะบ้านเรือนในท้องถิ่น การแต่งกายในคนในยุคนั้น เป็นต้น ทำให้คนรุ่นหลังได้สามารถศึกษาสภาพสังคมในยุคนั้นผ่านภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังได้เป็นอย่างดี